

עין משפט
גור מוצה

ק:

אבילת פסחים מעכבא. פלוגמא היא צפרק כילד גולין (פסחים דף עט:) דרבי נתן ורבנן [ה] ומשמע מתוך פירוש הקונטרס דסבר לה כמי"ד מעכבא לגבי הא דאפילו למי"ד לא מעכבא] דבעינן גצרה ראוי לאכילה כדמוכח התם אס כן אכילה היא מזהו [ה] וצצרה הוא שדוחה אנינות דרבנן א"נ כיון דכתיב איש לפי אכלו למזהו דלמזהו דלידה מבחריני צצרה הוא דלמיה אנינות דרבנן ומעכבא דקאמר לאו דוקא: **סמוך לשקיעת החמה**. [ה] כגמגה נקט סמוך נקט נמי הכא סמוך דהוה מצי למימר כאן קודם שקיעה כאן לאחר שקיעה: **ואחריתה ביום מר**. פסוק הוא בתרי עשר [עמוס ח'] ושמתיה לאכל יחיד ואחריתה כיום מר ולא כמו שפירש בקונטרס:

תורה אור השלם

1. והפסחי חגיגים לאכל וכל שריבם לקניה והעליתי על כל מנהגים שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה כאכל יחיד ואחריתה ביום מר:

עמוד ס' י

2. וידבר אהרן אל משה וכן יהיו הקרבו את חטאתם ואת עלתם לפני ייזהו ותקראנה אתי באלה ואצלה חטאת יהיו היטב בעיני ייזהו: וקרא י' י

מוסף רש"י

אבילת פסחים מעכבא. כפרה דביעוד (שפי פסחים עט):

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

רצא אמר כו'. אמילתיה דר"ש קאי לשנויי דר"ש אדר"ש: **אידי ואידי לאחר הלוח**. ואפילו מת לאחר הלוח קודם ששטפו עליו אית ליה לר"ש לא יציא את פסחו דרממנא דחייא כדדריש ואזיל [ה] שלמים קרבנו כל קרבנותיו לא יציא אלא כשהוא שלם ודקתני אונן טובל ואוכל פסחו לערב כשמת לאחר ששטפו וזרקו עליו: **מאי דהוה הוה**. הכי נפטר ואמאי דחייא אכילתו אנינות לילה דרבנן טפי משאר קדשים צלמלא לאציי דמוקי לה צקודם ששטפו וזרקו עליו וצללחר הלוח חובט פסח חלה עליו להביא ואי לא שרית ליה לאוכלו לא מיימי הילכך לא העמידו דצריהס אלא לרצא אמאי לא העמידו הא כבר שטפו וזרק:

ה"ג א"ל רבינא אכילה פסחים מעכבא מדרבנא דר רב הונא. ולקמן מיימין לה: **א"ל רצא לרצ אלא לייט מאי דאמר לך רבך**. רבינא שמע לו שיפה השיבך על שאילתך וצמסקת שבעות כי [ה] האי סוגיא דרבה ורבינא ורצ אלא צפ' ידיעות הטומאה (דף יט:). **יוס שמועה**. ששמע שמת לו מת וצשמועה קרובה צבמוך **ל' עסקינן: כיוס קצורה למות שצעה ושלשים**. מיוס [ה] שמועה מתחיל למנות [ה] לרמיח ונעילת הסנדל [ה] ול' לגיהוץ: **ולאכילה פסחים**. הוי יוס שמועה כיוס ליקוט עלמות דקיימא לן צפסחים צפרק האשה (דף צב). השומע על מתו והמלקט עלמות טובל ואוכל צקדשים לערב והוינן צה מלקט עלמות הזאה שלישי **ו'** צשי משינין אימא שליטמו [ה] אחרים עלמות דלמרינן צניוק [ה] המלקט עלמות אציו ואמנו הכי זה מתאצל עליהס כל היום ואשמועינן צפסחים דלערב מותר צקדשים והכא אשמועינן יוס [ה] שמועה לענין אכילה פסחים לא כיוס קצורה הוא דלילו יוס קצורה לא אכיל פסחו לערב ואפילו מת צאתמול [ה] צייג אלא כיוס ליקוט עלמות הוי ומותר בכל הקדשים והא דנקט פסחים משוס דיוס [ה] קצורה נקט ליה למימר דכיוס קצורה אפילו פסח נמי לא: **אחד זה ואחד זה**. [ה] על כרמך איוס קצורה ויוס ליקוט קאי וקשיא

מסורת הש"ס

א [פסחים עט:]: **ב** שמחות רפי"ב ע"ש ירוש פסחים פ"ח ה"ח. **ג** שמחות פ"ד ה"ד ירוש" שם. **ד** סנהדרין פ"ב ה"א הוריות פ"ג ה"ב. **ה** מ"ק כ"א. **ו** [ע"ל מה שמחות מ"ג]. **ז** ת"כ שבמי פ"ב ה"יא. **ח** [ברכות טו: ועי"נ]. **ט** מ"ק כ"א. **י** שם כ"ב. **י** ע' ביצה ריש דף ה'. **י** [ככל המקומות שהביא הש"ס דך קרא ברכות טו: ומ"ק כ"א. טובה לה: לא פירש רש"י כמו כאן וגם לא מנלא רשוס פסוק רק צעמות ח"פ כדלמא צמו' ד"ה ואחרתה].

הגהות הב"ח

א [ג' מ' מתקף לה רב יוסף: **ב**] שם אמריה [רבין] קמיס דר' ירמיה: **א**) שם מרין הכי וכי רבי אומר כל זמן שלא נקבר תופס לילו עמו אמרוה רבנן קמיא לרצא אמר מתקאמר וכו' מוספ ללו עמו מדרבנן מכלל דיוס מיהא מוספ: **ד**) שם איני היום אסור ובלילה: **ה**) רש"י ד"ה אמת זו וכו' ועל כמך וכו' רש"י למופא יחי איוס וכו' מביעי ליה בדלקמן הס"ד: **ו**) ד"ה כיוס לילו קודם ד"ה אמת זה: **ז**) ד"ה רבה וכו' ואמת זה. **ח**) שם לן ליקוט לן שמועה: **ט**) ד"ה לא זמן וכו' דמשקבו מותר מיל: **ע**) ד"ה והמיל וכו' פלוגמא דרבנן צעודי לליל ומיכא לאכול נמק:

שינויי גוסהאות

א ג' הגר"א ברמי"ס קודם הצות. **ב** וע' לקוטי הלכות: **ג** א"ל רבא (ש"ס) וביה ברמי"ס: **ד** ליקוט עצמות (ש"ס): **ה** ל"א בריהא וכן להלן. **ו** עיור עיך בר ד'. **ז** וע' מ"ש פסחים י"א ע"א על הגליון (הגר"ם): **ח** ל"א תפיס (ש"ס): **ט** ל"א והמלקט (צ"ס) וביה בבחיי' וד': **י** תריץ הכי עד מתי מתאונן עליו לליל (ש"ס): **יא** ל"א למימרא (ש"ס) [ל' שלא (ש"ס): **י**] ל"א לעיל (צ"ס). **יב** והא דקף גט ע"ב: **יג** גריטין גמי כי האי סוגיא ברבא ורבינא וכו' לליל (ש"ס): **יד** ל"א מאתמול (ש"ס): **טו** ל"א יוס (ש"ס): **טז** ל"א שאינו (ש"ס): **יז** ודלו יוס ליקוט (ש"ס): **יח** ל"א אפילו (ש"ס): **יט** ל"א דלילן לא תפסי וביהו בו ביום כו' לליל (ש"ס): **כ** ל"א ביום (ש"ס): **כא** בשאר קדשים (ש"ס): **כב** ולא (ש"ס) צ"ס. **כג** דלא: **כד** ואמר רבי דאפילו כל היום לליל (ש"ס): **כה** ל"א דמריב (ש"ס): **כו** ל"א עליו (ש"ס): **כז** מיכא לתנאי לימא צ"ס: **כח** הא בין לרבי בין לרבנן לילה מותר (ש"ס): **כט** הא דאפילו (ה"ג) וע' כ"ה: **ל** ליקוט (ש"ס): **לא** פלוגמא דגיטור רבנן (ש"ס): **לב** ל"א ע"כ גלא ואיו (ש"ס): **לג** ל"א ל"א דאורייתא תפיס לילו מדרויתא לליל והד"א (ש"ס): **לד** ל"א דרבר (ש"ס): **לה** ג' ל"ק ורבנן ומדלא (קתני) [קאמר] ד"ל כמ"ד מעכבא משמע לגבי האי אפילו למי"ד לא מעכבא (דהא) [בהא] מודה דבעינן גבירא כו'. **לז** וצ"ט גיטס הלא כלפינן. **לח** להלן צמקון גיטס כמ"ד מעכבא ודוחק הוא לומר דפליגי אמוראי דשמעתיך בכי ונראה לפרש דאפילו ל' נתן דאמר לא מעכב כיון דמעכבא לגבי הא דבעינן גבירא דהוי לאכילה כו'. **לח** וע"ש ח"ג: **לח** ל"א לימא מיכא מוצה. **לז** וצ"ט גיטס אכילה חשובה היא וטברא כו': **לח** ג' ש"מ בהגם נקט סמוך דהיה מצי למימר כו'. **לח** וע"י צ"ח דמיישיבס הגיטסא שלנו דר"ל דליידי נקט כגמא דוכתי צ"ס גבי מנחה ל"ן סמוך לשק"ס נקט נמי הכא כצ"ל לשא"ל:

ומכמיס

